

INGEZONDEN.

VROEDVROUW-ZIEKENVERPLEEGSTER.

In het September-nummer van het *Groene en Witte Kruis* las ik onderstaand berichtje, dat m.i. de volle aandacht verdient van onze collega's.

„Dreischor (Gr. Kr.). De gemeenteraad heeft f 500 uitgetrokken voor het aanstellen van een vroedvrouw. Het Groene Kruis heeft daaraan f 200 subsidie toegevoegd, om de verloskundige tevens als ziekenverpleegster aan te nemen. Hoewel dit besluit ter Groene Kruisvergadering zonder hoofdelijke stemming aangenomen is, schijnt het ons tot ons leedwezen niet onbedenklijk en voor andere afdeelingen niet aanbevelenswaardig toe. Verlossingen zien wij liever niet toevertrouwd aan wijkverpleegsters, die uit den aard der zaak bij allerlei patiënten geroepen kunnen worden, en de wijkverpleging zien wij liever in handen van gediplomeerde verpleegsters, niet van verloskundigen, al hebben die eenige kennis en ervaring van een bijzondere verpleging. Beide beroepen kunnen hier schade lijden en in hun onbevungen uitoefening worden belemmerd”.

Tot zoover het berichtje, dat mijn volkomen instemming heeft. Onlangs heeft men te Tijnje, gemeente Opsterland, ook van gemeentewege een vroedvrouw opgeroepen, die dan ook door het Groene Kruis als wijkverpleegster zou worden benoemd. Gelukkig was er geen der solliciteerende vroedvrouwen in het bezit van het verpleegsters-diploma; ik hoop nu maar, dat de benoemde de verpleging niet, hoewel zonder diploma, er bij zal ter hand nemen!

Ik zelf had hier onlangs nog een geval, dat ongeloofigen tot waarschuwing kan strekken. De wijkverpleegster behandelde een kind met eczeem; plotseling ontwikkelde zich hierbij een diffuse erysipelas. Gelukkig werd het kindje terstond in een ziekenhuis opgenomen, maar hoe gemakkelijk had de verpleegster (die volgens haar instructie geen patiënten met wondroos mag verplegen) de ziekte kunnen verspreiden; en welke ellende hadden wij kunnen beleven, als zij ook de verloskundige praktijk er bij had uitgeoefend!

Ook in dit *Tijdschrift* van 6 Juli, bldz. 58, wordt voor de door mij gewraakte combinatie gewaarschuwd.

Oosterend bij Sneek, 19 September 1918.

P. DE VRIES JZN..

DE SPECIALISTEN EN DE MAATSCHAPPIJ.

Wij hebben „pech” gehad met onze vergissing, maar zij is niet van zóó ernstig karakter, als de heer BRONGERSMA het voorstelt. Van opzet is geen sprake geweest, en om het als zoodanig voor te stellen is van den heer BRONGERSMA zeker niet nobel. Wanneer in de aangehaalde woorden „voorzitter” wordt vervangen door „bestuur, waarvan, zooals wij allen weten, de heer BRONGERSMA de ziel is”, dan is de zaak weer in orde. Ontkennen zal de heer BRONGERSMA toch wel niet, dat de briefkaarten met zijn voorkennis zijn verzonden; zeker zal hij geen moeite hebben gedaan om het te verhinderen en daardoor nog een weg te banen tot vergelijk.

De beschouwingen in ons vorig ingezonden stuk behouden haar basis. De heer BRONGERSMA heeft onze vergissing aangegrepen om daardoor van den pijnlijken last bevrijd te worden, om op de zaak zelve nader te moeten ingaan. Dit was van den heer BRONGERSMA aanmerkelijk nobeler geweest. En juist wachten wij zoo met spanning op een nobele uiting van den heer BRONGERSMA, daar tot dusver zijn houding en uitingen in het specialisten-vraagstuk — niet alleen op ons — altijd een ijsig zakelijken en cynisch nuchteren indruk hebben gemaakt.

Komaan, collega, een nobele (beslist zonder ?) daad ligt voor u voor het grijpen, door uw invloed aan te wenden om tot een vergelijk te komen.

Utrecht,
23 September 1918.

A. VAN DER MINNE.
H. ALDERSHOFF.